

La política social anglesa

És fortament allisonador el procediment anglès en matèries socials. Els homes dirigents de la cosa pública anglesa no es neguen mai a cap de les reformes socials que en el món es plantegen i s'accepten pels demés Estats; però procuren ajornar-ne la seva ratificació—de vegades en caràcter indefinit i tot—quan creuen que de la mateixa en pot patir l'economia general britànica.

Heu's aquí aplicada aquesta teoria a l'implantació legal de la jornada de treball de vuit hores diàries o quaranta vuit setmanals. Tothom sap les dificultats enormes posades per Anglaterra a la ratificació de la Convenció de Washington. Amb tot, és evident que (com diu l'exministre del Treball anglès Mr. Tomas Shaw) l'Estat anglès està obligat a aquella ratificació tant del punt de vista moral com per la força mateixa dels fets. En primer lloc, el Tractat de Versalles obliga taxativament a tots els països que el varen sotscriure a procurar que la setmana de quaranta vuit hores sigui llei; a més, ja és coneguda l'unanimitat que es mostra a Washington en favor d'aquesta Convenció, entre el govern i els representants dels obrers i dels patrons. Diu el propi Shaw que a Washington ningú no sospita que a Anglaterra no podien sorgir dificultats per a la ratificació i que ni en aquell moment els representants anglesos podien fer reserves mentals. Barnes, representant del Govern britànic i membre que fou del Gabinet de Guerra, va declarar expressament en el Parlament que donava el seu vot favorable a aquella Convenció per les instruccions rebudes i que el Govern estava moralment obligat a ratificar la Convenció.

Encara més: l'any 1926 es celebrava la Conferència de Ministres del Treball de diferents països; i, amb ocasió de la mateixa, el President del Consell declarava expressament que si es volia arribar a una perfecta unitat d'acció el Govern havia de procedir a l'esperada ratificació; i era en la mateixa Conferència on el propi Ministre del Treball anglès s'expressava en termes d'una tan gran cordialitat que feien suposar aquella ratificació.

Però han passat gairebé deu anys de la Conferència de Washington i a hores d'ara solament sabem de manera certa i categòrica que en la reunió reglamentària de l'Oficina Internacional del Treball de la Societat de les Nacions corresponent al mes de març de 1929, hi figurava una moció del Govern anglès per inaugurar un procés de revisió de la Convenció del treball de la Conferència nord-americana tan famosa. Era convenient aquesta revisió? era necessària? era desitjada per molts països dels representants a Ginebra en aquella reunió? Els representants dels Governes alemany (Ministre del Treball Wiself), francès (Ministre del Treball Loucheur), italià, polac, etc., s'oposaren a la revisió, a la que solament alguns agrupaments patronals s'hi adheriren. I la proposició de revisió de la Convenció de Washington fou refusada per majoria de vots.

De llavors ençà, que més ha passat? Oficialment, res més. Però, amb tot, la desitjada ratificació per part del Govern anglès no ha vingut encara.

¿Vindrà ara a base del Govern laborista que ocupa el Poder? És de creure que sí, doncs realment els recursos diplomàtics de revisió d'aclariments, etc., han estat ja esgotats. Però avui per avui, al cap de deu anys, la Convenció de la jornada de treball no és una llei en un país que ha arribat a fixar en set hores les de treball dels minaires i a altres concessions que no es troben d'acord amb la resistència oposada als acords de Washington.

I nosaltres hem volgut senyalar el fet, explicar-ne els antecedents i l'estat de la qüestió, solament per a fer veure la parsimònia amb que els governants anglesos obren quan es tracta de Convencions internacionals, no per antipatia a l'esperit de les mateixes, sinó per a procurar la seva implantació en harmonia perfecta amb les necessitats de l'economia nacional i pròpia.

No és de desitjar que l'esperit i el procediment anglès tinguin imitadors en aquest punt; però cal recordar també que aquesta escrupolositat dels governs anglesos en ratifica: convenis internacionals s'adiu molt bé amb les possibilitats de complir-los més tard. Al revés de tants i tants països que van ratificant constantment acords internacionals (com el del segur-malaltia, per exemple, de l'any 1925) i no es recorden mai més de complir-los!

Josep M. Gich

(Prohibida la reproducció)

Aquest número ha passat per la censura governativa

Facècies i anècdotes

L'ignorància

Lluís XIV visitava una biblioteca. El bibliotecari responia les nombroses preguntes que li feia el rei sobre temes diversos. Una d'elles fou:

—¿En quin llibre em diran l'edat que moriré?

—Ah, senyor! ¡No ho sè!—contestà el bibliotecari.

—A veure si sabeu això: ¿Quants vo-

lums hi ha en el món?—tornà a demanar el monarca.

—No us puc respondre, senyor.

—Aleshores, ¿què feu aquí? ¿Per què us paguem?

—Senyor: Crec que em paguet pel que sé; car si m'havien de pagar pel que no sé no hi hauria en les vostres caixes ni en tot el món prou diner per a abonar-me el sou.

IMPRESA MINERVA
llibreria, papereria, objectes d'escriptori

El 14è Centenari de Monte-Cassino

El passat diumenge, en el monestir de Sant Benet de la nostra ciutat tingué lloc amb solemnes funcions litúrgiques l'acabament del Triduum a llaor de Sant Benet que havien organitzat la Rnda. Comunitat de monges benedictines i la Congregació d'Oblats de Sant Benet. És amb vertadera joia, que podem dir que, a Mataró les festes de tan gran centenari s'han celebrat d'una manera digna; no pas amb molt soroll i forçada propaganda, sinó molt «a la benedictina». Mataró per a dir veritat, li és deutora al benemèrit Orde Benedíctí, car ultra haver rebut moltíssims d'altres favors, basta citar el d'haver-nos eedit generosament els sagrats cossos de nostres Santes Patrones Juliana i Semproniana. Mataró, doncs, igual que tots els altres pobles del món, ha volgut testimoniar el seu agraïment a Sant Benet amb el Triduum primerament esmentat, els actes del qual, no cal pas dubtar-ne, deixaran en la ment de tots els fidels mataronins, un grat record inesborrable.

Els organitzadors del susdit Triduum, verdaders i entusiastes amants de l'esplendor del culte i de l'apostolat litúrgic, volgueren que tots els actes del programa, tinguessin un caient d'aire popular, és a dir, que no fossin exclusivament els fills de Sant Benet els que cantessin les seves lloances, sinó que fossin els ministres sagrats, els fidels, tot el poble, tothom!, el que prenguéssin part activa en aquelles divines funcions, com així fou en efecte; i com era encisador sentir cantar aquella massa compacta de fidels! En tots els actes us sentíeu fonament impressionats, en escoltar les monges i el poble com cantava i salmejava magníficament amb íntima comunicació amb Déu. ¿A aquí no emocionava sentir i seguir aquell rítmic cant gregorià, el més gran per excel·lència?

Per tal que els que no pogueren assistir-hi puguin formar-se una idea de ço que fou la festa en conjunt, descriurem d'una manera breu i ràpida, els més importants detalls de l'últim dia del Triduum.

Al matí, a les 8, el Rnd. P. Dom Alfons M.ª Gubianas O. S. B., director general dels Oblats de Catalunya, digué la missa de comunió general i fou dialogada amb cant de motets.

A les 10 tenia lloc el cant de Tercia i seguidament l'ofici en el que oficià el P. Dom Ramir Augé, en representació del P. Prior de Montserrat. Els ministres sagrats eren Mn. J. Fargas com a diaca, i el P. J. M. Ullastres escolapi com a subdiaca. El caper d'honor era el P. Gubianas. Va cantar-se la missa «Fonts Bonitatis» i d'altres cants gregorians especials.

Al punt de les 5 de la tarda, tenia començ la conferència que portava per títol «Sobre el centenari benedíctí» que com dèiem primerament, per absència imprevista del P. Prior de Montserrat hagué de donar-la el P. Ramir Augé

La consulta de Primo de Rivera

La carta del «Brusi»

El corresponsal a Madrid del *Diario de Barcelona* publica avui, amb data de diumenge, en aquest periòdic la nota següent:

«Caminamos en el orden político y económico, desde el día 5 del pasado diciembre, de sorpresa en sorpresa, los sucesos se precipitan de manera tal, que cuando el espíritu no se ha desposeído todavía de la fuerte impresión que le produjo uno, presentase otro de mayor calibre sobre la escena, que la acentúa y agranda; ello crea estado general de intranquilidad. Así es imposible continuar, el interés colectivo imperiosamente reclama vuelva a imperar la confianza entre gobernantes y gobernados, única fuente de prosperidad y bienestar en los pueblos civilizados.

O. S. B., monjo també de Montserrat. No cal dir que va ésser interessantíssima. El tema tanmateix, es prou suggestiu i indicador de ço que fou la conferència. En ella hom podia veure perfectament, com l'Orde Benedíctí ha estat l'estament que més ha influït en la civilització dels pobles, en el floreïment de les ciències, de les arts, de la literatura europea. Ens feu veure clarament i detallada, com la Regla de Sant Benet fou acceptada i adoptada per gairebé tots els demés Ordes Religiosos.

Seguirem immediatament les Vespres dominicals monàstiques, que a l'igual que tots els altres cants del Triduum varen ésser alternades entre la Reverenda Comunitat benedictina i els Oblats i demés nombrosos fidels.

Terminades les Vespres tingueren lloc les professions i vesticions dels Oblats. S'exposà S. D. M., va cantar-se el «Te Deum» com acció de gràcies per la celebració del 14è centenari Mont-Cassini. Seguí la benedició i reserva del Santíssim, i mentre els fidels adoraven la reliquia de Sant Benet els cants del Virolai popular s'anaven fonent pel temple bellament ornat..

Podriem resumir aquestes ratlles dient que durant aquella diada l'església fou una cantúria vivent en mig de una multitud enorme de fidels, que malgrat fer un dia de pluja, es congregaren al temple desitjosos de fruit de les gràcies innúmeres de la Sagra da Litúrgia. Aquell espectacle devot era tota una apologia de l'eficàcia de la Litúrgia ben celebrada, per assolir la màxima dignitat del culte i el major fervor dels fidels. Actes com aquests diuen ben bé prou, com en la nostra ciutat, amb la cooperació i bona voluntat de tothom ja es podrien fer sovint les grans festes col·lectives; cal no més aixecar la veu dient que es fa una diada litúrgica. Si en el monestir de Sant Benet s'ha pogut celebrar una festa tan imponent i exemplar, ha estat perquè la benedició de Déu ha volgut premiar l'esforç del lloat apostolat litúrgic.

S. A. R.

Precisa proceder con orden y escrupulosa imparcialidad en el relato de los importantes acaecimientos de la noche y madrugada últimas para que los lectores se juzguen de ellos informados debidamente. Después de un vistazo abrumador que el presidente del Consejo de ministros tuvo durante la tarde postrera, recibió en el despacho del Palacio de Buenavista a los periodistas y corresponsales que, formando numerosa legión, habían acudido a la Meca, digámoslo así, con el propósito de aquilatar la verosimilitud de los rumores y noticias que corrieron a partir de la puesta del sol, por todas las tertulias madrileñas. Advertido sin duda el general Primo de Rivera por solicitudes de amigos cariñosos del aspecto que presentaban las cosas en el exterior pidió a los plumíferos informes, y éstos se los facilitaron amplios, respecto de la crisis ministerial, relevo de autoridades militares, agitación estudiantil, maniobras bursátiles, detenciones practicadas, etc., sin olvidar las fantasías relativas al triste, tristísimo accidente de Segovia. Con estoica calma, aguantó el dictador el chaparrón; invirtieron en vaciarlo tres cuartos de hora. Concluido el pintoresco relato, el jefe del Gobierno afirmó era producto de fortuita casualidad el desgraciado sucedido de Segovia y desmintió, de la manera más enérgica, la probabilidad del relevo de las autoridades militares, lamentando también la agitación estudiantil y añadiendo que, si bien pesa sobre sus hombros labor abrumadora, se halla en situación de salud para resistirla, y para disponer lo que concierne a la seguridad de que la dictadura desemboque cuando proceda en una normalidad constitucional.

No obstante las manifestaciones del presidente del Consejo, cuantos informadores estuvieron al habla con él la víspera, percibieron en su semblante demostración clara de cansancio, habiendo transmitido anoche y hoy esta impresión a cuantas personas demandaban noticias detalladas de la interesante charla. El general Primo de Rivera, vive sometido a un régimen de tan brutal presión i dinamismo, que cualquiera naturaleza, por joven y fuerte que fuese, no podría resistirlo larga temporada.

A las cuatro menos cuarto de la ma-

—Vigila els cucs, noi.

—Quan jo menjó una poma, són els cucs els que han de mirar per ells.

De Passing Show, Londres.

AVÍS:

R. SANS PUIGFEL - Fàbrica de Dolços

Posa en coneixement de la seva distingida clientela, el trasllat de la seva Fàbrica i Despatx a

BARCELONA - CARRER PARÍS, núm. 177

des d'on els seguirà servint els seus estimables encàrrecs franc a domicili i amb més cura i aventatges que fins ara.

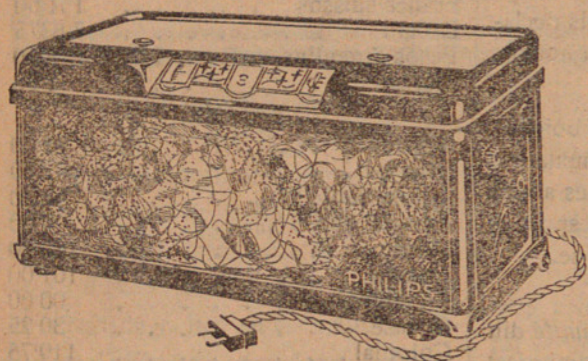
Mataró, 25 gener 1930.

"Radio - Electricidad - Mataró"

CARRER DE BARCELONA, 26

UNIC DIPOSIT DE PRODUCTES PHILIPS-RADIO

Directes a la corrent

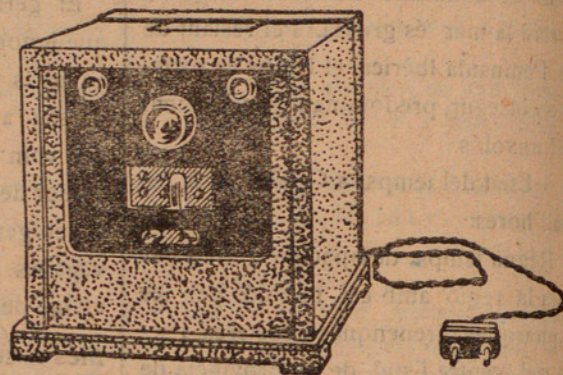

Receptor n.º 2511 Ptes. 975

COMPTAT I TERMINIS

ACCESSORIS, REPARACIONS I CANVIS

Laboratori Modern :: Preus Reduïts

Receptor n.º 2515 Ptes. 325

FRANCISCO FABREGAS

SUCCESSOR DE L'ANTIGA - «CASA RECODER» - FUNDADA EN 1774
Ofereix a la seva distingida clientela els seus articles de Joieria, Relotgeria i Optica
Enric Granados, 45 Mataró

Vaqueria a Mataró

es ven en bones condicions.
Raó: Vda. de Sr. Ravés. — «Detràs Palacio», 4.—Barcelona.

La Reconstructora - Americana -

PERE PARRA

Goya, 10 - Tel. 72482 - Barcelona

La casa que compta amb utilatge més modern per tota mena de

Reparacions de màquines d'escriure

per difícils i delicades que siguin.

Llimpia de Màquines d'Escriure

heu's ací una cosa indispensable pel bon funcionament i llarga duració de les màquines.

La Reconstructora Americana

és la casa que compta amb més abonats a Barcelona i a Mataró per realitzar els seus treballs amb tota cura i absoluta garantia.

Abonaments de llimpia i conservació

de tota classe de màquines a preus econòmics.

SERVEI A DOMICILI

en aquesta ciutat quatre vegades al mes.

Casa

en perfecte estat, situada en punt cèntric, ES VEN.

Raó En l'Administració del DIARI.

Ajustadors

falten en els TALLERS F. BORDANO-VA.

Reial, 314-316.

MANISAN
CURARÁ Vd. CON LOS ESPECIFICOS

1. ARTERIO-ESCLOROSIS ENFERMEDADES de la SANGRE LLAGAS ECZEMAS etc...

2. ASMA TOS BRONQUITIS Tuberculosis

3. ARTRITISMO REUMATISMO NEURALGIA GOTA etc...

Manisan (simple)

Nº 1-DEPURATIVO MANISAN
Nº 2-RESTAURADOR MANISAN
Nº 3-MANISAN CONTRA el REUMA

Dipòsit i venda dels específics MANISAN

EN MATARÓ

Farmàcia del Dr. P. Pascual

«EL SIGLO» SANT CRISTOFOR, 8 (Plaça Xica) —

IMMENS ASSORTIT EN ALFOMBRES DE TOTES CLASSES, PARAIGÜES, CAMISERIA, BÀNOVES, MANTES DE LLANA DE LES MES ACREDITADES MARQUES

Preus baratíssims

USTED DEBE

adquirir un ejemplar de la extraordinaria publicació

Barcelona

en el año de la Exposición Internacional 1929

La mejor guía del turista, con diversos itinerarios, descripciones y grabados de Monumentos, Museos, Archivos Edificios públicos e históricos

Señas de todo el Comercio e Industria PLANO DE LA CAPITAL con un callejero MAPA DE LA PROVINCIA EN COLORES

REGALO DEL PLANO OFICIAL DE LA EXPOSICIÓN

2,500 páginas encuadernación lujosa

20 Pesetas en toda España En Librerías y la Casa Editora

Asnaros Bailly-Ballière y Riera Reunidos S. A.

Riquie Granados, 68 y 69 - BARCELONA